

[Elmquist.]

regne med, at han eller hans Forbrydelse ikke opdages, eller med Benaadningen. Men paa den anden Side gaar man sikkert for vidt, naar man — saaledes som visse moderne Kriminalpsykologer gør det — — altsaa i dette Tilfælde det ærede Medlem Hr. Pürschel — „helt vil udelukke Tanken om Straffen af Motivdannelsen. Der findes utvivlsomt Mennesker, som Straffen, livsvarigt Tugthus eller Død, afholder fra at begaa Mord.“ Altsaa, den ansete Kriminalist, Dommer Haack, som selv er Modstander af Dødsstraffens Bevarelse, som holder paa dens Afskaffelse, siger udtrykkelig, at der utvivlsomt findes Mennesker, som Straffen, livsvarigt Tugthus eller Død, afholder fra at begaa Mord. Jeg mener ikke, vi kan faa noget stærkere Bevis for, at der er Mulighed for, at denne Trusel kan virke afskrækkende, og derfor føler vi os yderligere bestyrket i, at det vil være urigtigt at afskaffe Dødsstraffen, saa længe Muligheden for dens afskrækkende Virkning er til Stede.

Og jeg vil gerne føje til, at vi derhos mener, det er en meningsløs Humanitet at vise dem, der begaar Drab, at man paa Forhaand sikrer deres Liv, paa Forhaand siger til dem, der dræber, at uanset hvor bestialske Handlinger, de end begaar, uanset hvor mange og hvor frygtelige Drab de end gør sig skyldige i, har de Samfundets Garanti for, at deres eget Liv ikke bliver taget. Dette kan vi ikke anse for rimeligt, og der er ikke siden anden Behandling eller under denne Behandling fremkommet noget, der har kunnet forandre dette vort Standpunkt.

Da det imidlertid maa erkendes, at vort Land i høj Grad trænger til en Revision af den gældende Straffelov, og at denne med sine stærkt fastlagte Straffe og sine andre Skavanker er et Instrument, der absolut ikke fyldestgør vor Tids Krav til en retfærdig Straffelov og en rationel Behandling af Forbryderne, vilde jeg finde det urigtigt, om vi, fordi man paa et enkelt Punkt — selv om det ganske vist efter vor Opfattelse, og jeg tror jeg tør sige efter den store Del af Befolkningens Opfattelse, er et meget vigtigt Punkt — er gaaet en Vej, som vi finder absolut forkert, af den Grund

ikke vilde yde vor Medvirken til Vedtagelsen af denne Lov, der paa saa mange andre Punkter indeholder store og vigtige Fremskridt, og som man fra alle Sider er enig om er absolut tiltrængt.

Jeg vil derfor, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes under Sagens videre Behandling her i Rigsdagen paa ny at faa skabt Hjemmel for Statsmagtens Anvendelse af denne Straf, hvorved jeg tror Rigsdagen i langt større Udstrækning, end Tilfældet nu er, vil komme i Overensstemmelse med det store Flertal i Befolkningen, anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslags Vedtagelse. Men jeg vil gerne understrege endnu en Gang, at denne Anbefaling sker med stærk Betoning af vort Haab om, at det maa lykkes, inden Loven forlader Rigsdagen, at faa Dødsstraffen indsat paa ny i den danske Straffelov.

Formanden: Da det kun er ca. 14 Dage siden, man i tre lange Møder indgaaende behandlede det foreliggende Lovforslag, og da det af de fremsatte Udtalelser synes at fremgaa, at samtlige Medlemmer i dette Ting vil stemme for Forslaget, tillader jeg mig at henstille til de efterfølgende Talere at fatte sig saa kort som muligt, saaledes at det var muligt at gennemføre Behandlingen af denne Sag i dette Møde.

Axel Dam: Jeg skal efterkomme den højtærede Formands Opfordring og fatte mig i den yderste Korthed. Jeg ønsker nemlig kun med faa Ord at begrunde, hvorfor Retsforbundets Repræsentanter vil stemme for Vedtagelsen af Straffelovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Det betyder naturligvis ikke, at det er et Straffelovforslag helt ud efter vort Ønske eller vort Hjerte; jeg har tidligere haft Lejlighed til at fremsætte vore Principper for Straffelovgivning her fra denne Talerstol. Naar vi netop ud fra de Principper, vi hylder, maatte stille os neutrale overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt nogle af de foreslaaede Ændringer var bedre end det oprindelige Forslag eller ikke, er dette og mine Udtalelser derom af den mindre intelligente eller mindre loyale Del af Pressen blevet udlagt, som om vi havde givet os et Udygtighedspatent: at disse Straffe-